

EUROOPAN PARLAMENTTI

2009 - 2014

Istuntoasiakirja

A7-0276/2010

6.10.2010

MIETINTÖ

eurooppalaisen standardoinnin tulevaisuudesta
(2010/2051(INI))

Sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunta

Esittelijä: Edvard Kožušník

SISÄLTÖ

	Sivu
EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS	3
PERUSTELUT	19
LAUSUNTO TEOLLISUUS-, TUTKIMUS- JA ENERGIAVALIOKUNNALT A.....	24
VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS.....	31

EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

eurooppalaisen standardoinnin tulevaisuudesta (2010/2051(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan 23. kesäkuuta 2010 järjestämän julkisen kuulemisen eurooppalaisen standardoinnin tulevaisuudesta,
- ottaa huomioon reaktiot, joita komissio sai järjestettyään (23. maaliskuuta–21. toukokuuta 2010) julkisen kuulemisen eurooppalaisen standardointijärjestelmän uudelleentarkastelusta,
- ottaa huomioon standardointipaketin vaikutusten arviointia koskevan selvityksen, jonka komission yritys- ja teollisuustoiminnan pääosasto julkaisi 9. maaliskuuta 2010,
- ottaa huomioon eurooppalaisen standardointijärjestelmän tarkistamisesta vastuussa olevan asiantuntijaryhmän (EXPRESS) selonteon standardoinnista kilpailukykyistä ja innovatiivista Eurooppaa varten: visio vuodelle 2020 (helmikuu 2010),
- ottaa huomioon professori Mario Montin komission puheenjohtajalle 9. toukokuuta 2010 antaman selonteon, joka koskee uutta strategiaa yhtenäismarkkinoita varten,
- ottaa huomioon 3. maaliskuuta 2010 julkaistun komission tiedonannon "Eurooppa 2020: Älykkään, kestävän ja osallistavan kasvun strategia" (KOM(2010)2020),
- ottaa huomioon Euroopan standardointikomitean (CEN) ja Euroopan sähkötekniikan standardointikomitean (Cenelec) elokuussa 2009 teettämän selvityksen eurooppalaisen standardisoinnin saatavuudesta pk-yritysten kannalta "Autetaan pieniä ja keskisuuria yrityksiä hyötymään enemmän standardeista ja standardointiin osallistumisesta",
- ottaa huomioon standardoinnin saatavuutta koskevan selvityksen, jonka komission yritys- ja teollisuustoiminnan pääosasto julkaisi 10. maaliskuuta 2009,
- ottaa huomioon komission 21. joulukuuta 2009 julkaiseman kertomuksen direktiivin 98/34/EY toiminnasta vuosina 2006–2008 (KOM(2009)0690) ja sitä täydentävän komission henkilöstön työasiakirjan (SEC(2009)1704),
- ottaa huomioon 3. heinäkuuta 2009 julkaistun valkoisen kirjan tieto- ja viestintätekniikan standardoinnin nykyaikaistamisesta EU:ssa – kehitysmahdollisuuksista (KOM(2009)0324),
- ottaa huomioon neuvoston 25. syyskuuta 2008 antamat päätelmät standardoinnista ja innovoinnista,
- ottaa huomioon 25. kesäkuuta 2008 annetun komission tiedonannon "Pienet ensin" – Eurooppalaisia pk-yrityksiä tukeva aloite ("Small Business Act") (KOM(2008)0394),

- ottaa huomioon komission 11. maaliskuuta 2008 julkaiseman tiedonannon "Standardoinnista lisää vauhtia innovointiin Euroopassa" (2008)0133),
 - ottaa huomioon komission 18. lokakuuta 2004 julkaiseman tiedonannon eurooppalaisen standardoinnin asemasta yhteisön politiikassa ja lainsäädännössä (KOM(2004)0674) ja sitä täydentävän komission henkilöstön työasiakirjan, joka koskee eurooppalaisen standardoinnin haasteita,
 - ottaa huomioon komission 25. helmikuuta 2004 julkistaman tiedonannon ympäristönäkökohtien sisällyttämisestä eurooppalaiseen standardointiin (KOM(2004)0130),
 - ottaa huomioon komission henkilöstön 26. heinäkuuta 2001 julkaiseman työasiakirjan, joka koskee kansainväliseen standardointiin sovellettavia eurooppalaisia poliittisia periaatteita SEC(2001)1296),
 - ottaa huomioon 12. helmikuuta 1999 antamansa päätöslauselman komission kertomuksesta uuden lähestymistavan mukaisen eurooppalaisen standardoinnin tehokkuudesta ja avoimuudesta¹,
 - ottaa huomioon komission 13. toukokuuta 1998 antaman kertomuksen uuden lähestymistavan mukaisen eurooppalaisen standardoinnin tehokkuudesta ja avoimuudesta (KOM)1998(0291),
 - ottaa huomioon 24. lokakuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 1673/2006/EY eurooppalaisen standardoinnin rahoituksesta²,
 - ottaa huomioon 22. kesäkuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/34/EY teknisiä standardeja ja määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä³,
 - ottaa huomioon 22. joulukuuta 1986 tehdyn neuvoston päätöksen 87/95/ETY standardoinnista tietotekniikassa ja televiestinnässä⁴,
 - ottaa huomioon kesäkuussa 1991 tehdyn Wienin sopimuksen ISON ja CENin välisestä teknisestä yhteistyöstä ja syyskuussa 1996 tehdyn Dresdenin sopimuksen Cenelecin ja IEC:n välisestä teknisten tietojen vaihtamisesta,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
 - ottaa huomioon sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan mietinnön sekä teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan lausunnon (A7-0276/2010),
- A. katsoo, että eurooppalainen standardointijärjestelmä on ollut keskeinen tekijä yhtenäismarkkinoiden luomisessa etenkin, kun standardeja on käytetty uuteen

¹ EYVL C 150, 28.5.1999, s. 624.

² EUVL L 315, 15.11.2006, s. 9.

³ EYVL L 204, 21.7.1998, s. 37–48.

⁴ EYVL L 36, 7.2.1987, s. 31–37.

lainsäädäntökehukseen sovellettavan uuden lähestymistavan mukaisilla tärkeillä lainsäädäntöaloilla,

- B. katsoo, että nykyinen lainsäädäntökehys on edistänyt eurooppalaisen standardoinnin menestymistä ja antanut mahdollisuuden kehittää eurooppalaisia standardeja, joita kaikki talouden toimijat tarvitsevat varmistaakseen sisämarkkinoiden sujuvan toiminnan, helpottaakseen maailmankauppaa ja markkinoille pääsyä ja edistääkseen kestävästä kasvusta ja kilpailukykyä,
- C. katsoo, että eurooppalainen standardointijärjestelmä on avainasemassa, kun eurooppalaisessa politiikassa ja lainsäädännössä reagoidaan kasvavaan tarpeeseen saada standardeja, joilla voidaan varmistaa tuoteturvallisuus, saatavuus, innovatiivisuus, yhteentoimivuus ja ympäristönsuojelu,
- D. ottaa huomioon, että pk-yrityksiä tukevan aloitteen periaatteessa VII korostetaan, että on tärkeää edistää pk-yritysten osallistumista standardointiin ja niiden etujen puolustamista siinä,
- E. toteaa, että eurooppalaisten standardien kehittäminen edistää maailmanlaajusten standardien kehittämistä,
- F. katsoo, että nykyaikainen ja joustava eurooppalainen standardointijärjestelmä on ratkaiseva tekijä kunnianhimoisen ja uudistetun eurooppalaisen teollisuuspolitiikan kannalta,
- G. ottaa huomioon, että eurooppalainen standardointi tapahtuu maailmanlaajuisen järjestelmän puitteissa ja kytkeytyy siihen monin eri tavoin ja se perustuu erityisiin rakenteisiin ja vakiintuneisiin standardien kehittämisprosesseihin, joita CEN ja Cenelec panevat täytäntöön kansallisen delegoinnin periaatteen pohjalta ja European Telecom Standards Institute (ETSI) suoran jäsenyyden pohjalta,
- H. ottaa huomioon, että yhtenäismarkkinoiden uutta strategiaa koskevassa Montin selonteossa vahvistetaan, että standardointi on yhtenäismarkkinoiden hallinnan avain, ja korostetaan, että on tarpeen tarkistaa eurooppalaista standardointiprosessia, säilyttää nykyisen järjestelmän edut ja saavuttaa oikea tasapaino eurooppalaisen ja kansallisten näkökulmien välillä,
- I. katsoo, että eurooppalaisen standardoinnin on sopeuduttava globalisaatiosta, ilmastonmuutoksista, uusien talouksien kehittämisestä ja teknologian kehittämisestä aiheutuviin haasteisiin, jotta se voi vastata liike-elämän ja kuluttajien tuleviin tarpeisiin ja hyödyntää kaikkea potentiaaliaan julkisten ja yhteiskunnallisten tavoitteiden saavuttamiseksi,
- J. katsoo, että on kehitettävä strateginen lähestymistapa eurooppalaiseen standardointiin ja tarkistettava nykyistä järjestelmää, jotta se voi säilyä menestykselläänä ja vastata tulevan vuosikymmenen tarpeisiin, jolloin unioni voi säilyttää johtavan asemansa maailmanlaajuisessa standardointijärjestelmässä,

Johdanto

1. pitää myönteisenä, että komissio aikoo tarkistaa eurooppalaista standardointijärjestelmää, säilyttää sen lukuisat edulliset elementit, korjata sen puutteet ja löytää oikean tasapainon eurooppalaisen, kansallisen ja kansainvälisen näkökulman välillä; korostaa, että ehdotetun tarkistamisen olisi keskityttävä nykyisen järjestelmän vahvuuksiin, jotka muodostavat vankan perustan parannuksille, ja olisi pidätyttävä kaikista radikaaleista muutoksista, jotka saattaisivat vesittää järjestelmän ydinarvot;
2. kehottaa komissiota hyväksymään ja esittämään viipymättä ehdotuksen nykyaikaisesta ja yhdenmukaisesta standardointipolitiikasta ja kehottaa tarkistamaan teknisiä standardeja ja määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä annettua direktiiviä 98/34/EY, tieto- ja viestintätekniikan standardointia koskevaa päätöstä 87/95/ETY ja eurooppalaisen standardoinnin rahoituksesta annettua päätöstä 1673/2006 komission vuoden 2010 työohjelman mukaisesti;
3. painottaa, että eurooppalaisen standardointijärjestelmän tarkistamisen on edistettävä eurooppalaista innovointia ja kestävä kehitystä, parannettava Euroopan unionin kilpailukykyä ja vahvistettava sen asemaa kansainvälisessä kaupassa sekä oltava kansalaisten hyvinvointia hyödyttävää;
4. kiittää eurooppalaisen standardointijärjestelmän tarkistamisesta vastuussa olevaa asiantuntijaryhmää (EXPRESS) sen selonteosta; kehottaa eurooppalaisia ja kansallisia standardointijärjestöjä, jäsenvaltioita ja komissiota toteuttamaan sen strategiset suositukset ja luomaan siten eurooppalaisen standardointijärjestelmän, jolla kyetään vastaamaan yhteiskunnallisiin ja taloudellisiin tarpeisiin ja säilyttämään sen johtava asema maailmanlaajuisessa standardointijärjestelmässä;
5. kehottaa komissiota täydentämään ehdotusta eurooppalaista standardointia koskevan nykyisen lainsäädäntökehityksen tarkistamisesta strategia-asiakirjalla, jolla luodaan kattava kehys Euroopan ja kansallisen tason toimille ja esitetään konkreettisia ehdotuksia parannuksille, joita ei voida toteuttaa lainsäädäntöä tarkistamalla; tähdentää, että strategia-asiakirjassa ei pitäisi rajoittaa pelkästään EXPRESSin selonteossa annettuihin suosituksiin;
6. pitää tervetulleena komission valkoista kirjaa "Tieto- ja viestintätekniikan standardoinnin nykyaikaistaminen EU:ssa – kehitysmahdollisuudet"; kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota panemaan valkoisessa kirjassa esitetyt keskeiset suositukset täytäntöön sen varmistamiseksi, että eurooppalaisissa ja kansainvälisissä standardointijärjestelmissä voidaan kehittää relevantteja maailmanlaajuisia tieto- ja viestintätekniikan standardeja ja että niitä voidaan toteuttaa ja käyttää EU:n toiminnassa ja julkisissa hankinnoissa;
7. kannattaa komission aietta sisällyttää eurooppalaisen standardoinnin lainsäädäntökehitykseen periaatteet, jotka sisältyvät Maailman kauppajärjestön kaupan teknisistä esteistä tekemään sopimukseen (läpinäkyvyys, avoimuus, puolueettomuus, yksimielisyys, tehokkuus, relevanssi ja johdonmukaisuus), jotta niiden soveltamista eurooppalaisessa standardointijärjestelmässä voidaan tehostaa; katsoo, että näiden periaatteiden huomioonottamisen ei pitäisi lisätä tunnustettujen eurooppalaisten standardointijärjestöjen (ESO) määrää nykyisestä kolmesta (CEN, Cenelec ja ETSI);

8. katsoo, että näitä periaatteita voitaisiin täydentää sellaisilla lisäominaisuuksilla kuin ylläpito, saatavuus, laatu, neutraalius ja vastuunalaisuus; uskoo, että kaikkia näitä periaatteita on edelleen täsmennettävä ja selkeytettävä ja että on otettava käyttöön erityinen valvontajärjestelmä varmistamaan niiden täytäntöönpano kansallisella tasolla ja Euroopan tasolla kehitettäessä EU:n politiikkoja ja lainsäädäntöä tukevia standardeja;
9. korostaa kuitenkin, että nämä periaatteet eivät sinällään riitä varmistamaan, että kaikki sidosryhmät – etenkin terveyttä ja turvallisuutta, kuluttajien etuja ja ympäristöystävällisyyttä ajavat sidosryhmät – olisivat asianmukaisesti edustettuina eurooppalaisen standardointijärjestelmän standardointiprosessissa; katsoo siksi, että on otettava mukaan myös asianmukaisen edustuksen periaate, sillä yleisen edun ollessa kyseessä on hyvin tärkeää, että kaikkien sidosryhmien kannat otetaan asianmukaisesti huomioon, etenkin kehitettäessä standardeja, joilla on määrä tukea EU:n lainsäädäntöä ja politiikkaa, kun samalla tunnustetaan tarve kiinnittää sopivimmat tekniset asiantuntijat kuhunkin standardointihankkeeseen;
10. korostaa, että vaikka pk-yritykset edustavatkin merkittävää osaa Euroopan markkinoista, ne eivät ole riittävässä määrin mukana standardointijärjestelmän toiminnassa eivätkä voi siten täysin hyödyntää standardoinnista saatavia hyötyjä; uskoo, että on olennaisen tärkeää parantaa niiden edustusta ja osallistumista järjestelmän toimintaan erityisesti kansallisen tason teknisissä komiteoissa; kehottaa komissiota osoittamaan eurooppalaisen standardointijärjestelmän tarkistamisen yhteydessä toteutettavan vaikutustenarvioinnin avulla parhaan tavan päästä tähän tavoitteeseen ja arvioimaan samalla, millaista rahoitusta tarvitaan pk-yritysten avuksi;
11. korostaa, että vaikka standardit ovat kohentaneet merkittävästi tavaroiden laatua ja turvallisuutta, niin palvelualalla standardien saatavuus ei ole likimainkaan oikeassa suhteessa verrattuna alan taloudelliseen merkitykseen ja potentiaaliin; toteaa erityisesti, että Euroopassa palveluja varten kehitettyjen kansallisten standardien määrä ylittää selvästi alaa varten kehitettyjen eurooppalaisten standardien määrän;
12. myöntää, että palvelualan standardeilla on usein reagoitu kansallisiin erityispiirteisiin ja että niiden kehittäminen on kytkeytynyt markkinoiden ja kuluttajien sekä yleisen edun mukaisiin tarpeisiin; tähdentää, että palveluista sisämarkkinoilla annettussa direktiivissä 2006/123/EY tarkoitettujen eurooppalaisten palvelualan standardien kehittämisen samoin kuin ammattialajärjestöjen omien laatusopimusten tai -merkintöjen laatimisen unionin tasolla pitäisi hyödyttää palvelualan yhdenmukaistamista entisestään ja se voisi lisätä eurooppalaisten palvelujen avoimuutta, laatua ja kilpailukykyä ja edistää kilpailua, innovatiivisuutta, kaupan esteiden vähentämistä ja kuluttajansuojaa;
13. kannattaa siksi komission aietta sisällyttää palvelualan standardit eurooppalaisen standardoinnin lainsäädäntökehykseen, koska näin paitsi varmistetaan tiedon saanti kaikista sellaisista kansallisista palvelualan standardeista, jotka saattaisivat muodostua sisämarkkinoiden kaupan teknisiksi esteiksi, niin myös luodaan asianmukainen oikeudellinen perusta, johon komissio voi tukeutua pyytäessään eurooppalaisia standardointijärjestöjä kehittämään standardeja hyvin määritellyille ja tarkoin arvioituille palvelualan osille; ehdottaa, että komissio kannustaa palveluntarjoajia kehittämään standardeja eurooppalaisten standardointijärjestöjen puitteissa, jotta voidaan välttää

mahdollisimman suuressa määrin pirstaloituminen erilaisiksi kansallisiksi standardeiksi ja taata, että palveluita koskevat standardit liittyvät markkinoiden ja kuluttajien tarpeisiin sekä yleiseen etuun; tukee toimia, joita on toteutettu tarjottavien palvelujen laadun takaamiseksi ja joita ovat esimerkiksi ammattialajärjestöjen laatimat laatusopimukset ja laatumerkinnät, ja kehottaa kaikkia asianomaisia toimijoita osallistumaan eurooppalaiseen standardointiprosessiin;

Eurooppalaisen standardointijärjestelmän voimistaminen

(a) Yleistä

14. vahvistaa uudelleen, että "uuden lähestymistavan" lainsäädäntöä tukeva eurooppalainen standardointi on osoittautunut hyväksi ja olennaiseksi välineeksi yhtenäismarkkinoiden loppuun saattamisessa; toteaa, että muiden kuin uuteen lähestymistapaan kuuluvien alojen lainsäädäntöä tukevien standardointitoimeksiantojen lukumäärä on lisääntynyt viime vuosina, mikä osoittaa, että malli on omaksuttu hyvin monella EU:n politiikan saralla; uskoo, että on suotavaa laajentaa standardien käyttöä yhtenäismarkkinoiden lisäksi myös muille unionin lainsäädäntöaloille ja politiikan aloille ottaen samalla huomioon kyseisten alueiden erityispiirteet paremman lainsäädäntötyön periaatteiden mukaisesti;
15. pitää erittäin tärkeänä, että lainsäädäntö ja standardointi pidetään selvästi erillään, jotta lainsäädännön ja halutun suojelutason tavoitteista ei tehdä virheellisiä tulkintoja; korostaa, että eurooppalaisen lainsäädäntövallan käyttäjän on oltava erittäin valpas ja täsmällinen määrittellessään sääntelyn olennaisia vaatimuksia ja että komission on määriteltävä toimeksiannoissaan selvästi ja täsmällisesti standardoinnin tavoitteet; korostaa, että standardoijien asema olisi rajattava siihen, että he määrittelevät tekniset keinot lainsäädäntövallan käyttäjän asettamien tavoitteiden saavuttamiseen sekä huolehtivat suojelun hyvästä tasosta;
16. toistaa, että on olennaisen tärkeää, että eurooppalaisia standardeja kehitetään kohtuullisen ajan kuluessa erityisesti niillä aloilla, joilla standardeja tarvitaan nopeasti, jotta voidaan täyttää julkisen vallan toimien ja nopeasti muuttuvien markkinoiden vaatimukset; kehottaa siksi eurooppalaisia ja kansallisia standardointielimiä edelleen parantamaan toimivuuttaan ja tehokkuuttaan ottaen huomioon, että standardointiprosessin nopeuttamisesta ei saa aiheutua haittaa avoimuuden, laadun, läpinäkyvyyden ja kaikkien osapuolten yksimielisyyden periaatteille;
17. toteaa, että standardien laatimisprosessia olisi yksinkertaistettava; kehottaa komissiota yhteistyössä sidosryhmien kanssa löytämään uusia tapoja eurooppalaisten standardien käytännön hyväksymisen optimoimiseksi;
18. uskoo, että standardointiprosessia voidaan nopeuttaa osaltaan tehostamalla komission ja eurooppalaisten standardointijärjestöjen välisiä neuvotteluja ennen toimeksiannon antamista, jolloin nämä pystyvät ilmoittamaan nopeammin ja mieluiten kahden kuukauden kuluessa, voivatko ne ottaa standardointitehtävän;
19. panee merkille direktiivin 98/34 mukaisen komitean tärkeyden komission ja jäsenvaltioiden välisenä foorumina keskusteltaessa kysymyksistä, jotka liittyvät teknisiin normeihin ja standardointiin; katsoo, että Euroopan parlamentin edustajat olisi kutsuttava

tämän komitean (tai sen seuraajaelimen) kokouksiin, joiden olisi oltava avoimia eurooppalaisten ja kansallisten standardointielinten tarkkailijoille ja tarvittaessa myös Euroopan tason sidosryhmäjärjestöjen tarkkailijoille erityisesti keskusteltaessa standardointitoimeksiannoista;

20. kehottaa komissiota kehittämään ja ottamaan käyttöön yhteistyössä eurooppalaisten standardointielinten kanssa standardointipolitiikan ja standardointitoiminnan koordinointiin soveltuvia parannettuja ja yhdenmukaisia järjestelmiä, joiden olisi katettava kaikki standardointiprosessin näkökohdat aina toimeksiantojen laatimisesta ja myöntämisestä, teknisten komiteoiden työn seurannan kautta – jolloin varmistetaan, että laaditut standardit ovat EU:n toimintalinjojen mukaisia ja täyttävät kulloisenkin lainsäädännön vaatimukset – standardien viralliseen hyväksymiseen, julkaisemiseen ja käyttöön asti; painottaa, että asianomaisilla sidosryhmillä voisi olla merkittävä asema komission neuvoa-antavana ryhmänä yhdenmukaistetun eurooppalaisen tieto- ja viestintätekniikan alan standardointialustan kehittämisessä;
21. kehottaa jäsenvaltioita toteuttamaan koordinoitua standardointipolitiikkaa ja soveltamaan johdonmukaista menettelyä standardien käyttöön lainsäädännön tukena; kehottaa komissiota varmistamaan, että EU:n toiminnan tavoitteiden saavuttaminen ei ole vaarassa koordinoimattomien standardoimistojen, kilpailevien tai tarpeettomien standardien tai liian monien sertifiointijärjestelmien vuoksi;
22. kehottaa komissiota tarkistamaan ja järjeistämään prosessia, jossa eurooppalaisille standardointijärjestöille annetaan standardointitoimeksiantoja siten, että siihen sisällytetään sidosryhmien kuulemisvaihe ja perusteellinen analyysi, jolla osoitetaan uuden standardoinnin tarve, jotta varmistetaan standardoinnin aiheellisuus sekä vältetään päällekkäisyydet ja toisistaan poikkeavien standardien ja määritelmien leviäminen;
23. kehottaa myös komissiota esittämään toimintasuunnitelman, jonka tavoitteena on yhdenmukaisempi EU:n standardointijärjestelmä, tehokkaampi standardien laatiminen, standardoinnin parempi saatavuus erityisesti pk-yrityksille, EU:n vahvempi asema standardien laatimisessa kansainvälisellä tasolla ja kestävämpi rahoitusjärjestelmä standardien kehittämiselle;
24. korostaa, että "uuden lähestymistavan konsulteilla" on merkittävä rooli todennettaessa, että yhdenmukaistetut standardit ovat vastaavan EU-lainsäädännön mukaisia; muistuttaa, että nykyisellään eurooppalaiset standardointijärjestöt valitsevat nämä palvelukseensa tulevat konsultit, mistä aiheutuu näille järjestöille huomattava hallinnollinen taakka, ja toisinaan sidosryhmät ovat huolissaan prosessin puolueettomuudesta ja riippumattomuudesta; kehottaa siksi komissiota arvioimaan, onko nykyisiä menettelyjä tarkistettava; uskoo lisäksi, että komission olisi yksilöitävä prosessi sen varmistamiseksi, että toimeksiannetut standardit ovat myös uuden lähestymistavan piiriin kuulumattomien EU:n politiikan alojen ja säädösten mukaisia; katsoo, että tämän olisi tapahduttava standardien kehittämisen yhteydessä, jotta vältetään jälkikäteen tapahtuvasta hylkäämisestä aiheutuvat viivytykset ja tehottomuus;
25. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tarkistamaan standardit perusteellisemmin niiden valmistuttua, jotta voidaan varmistaa, että ne täyttävät toimeksiannon vaatimukset erityisesti, kun standardeja käytetään "uuden lähestymistavan" piiriin kuuluvan

lainsäädännön tarkoituksiin siten, että samalla varmistetaan, että standardien hyväksymiseen ei liity merkittäviä lisäviipeitä; aikoo tutkia eurooppalaisen standardointijärjestelmän tulevan tarkistamisen yhteydessä mahdollisuutta antaa parlamentille komissiolla ja jäsenvaltioilla tällä hetkellä oleva oikeus riitauttaa yhdenmukaistettu standardi, joka ei näytä täysin täyttävän vastaavan lainsäädännön olennaisia vaatimuksia;

26. kehottaa komissiota avoimuuden nimissä julkistamaan kootusti päätökset, jotka koskevat standardien muodollista vastustamista, ja asettamaan saataville päivitetyn taulukon kaikista muodolliseen vastustamiseen liittyvistä toimista; kehottaa komissiota myös esittämään vuotuisen kertomuksen standardointitoimeksiannoista ja niiden täyttämisen edistymisestä;
27. kehottaa eurooppalaisia standardointijärjestöjä vahvistamaan nykyisiä valitusmekanismejaan, jotka on tarkoitettu käytettäväksi, jos standardista syntyy kiistaa; panee merkille, että nykyiset mekanismit eivät ehkä aina ole tehokkaita, koska niiden elinten kokoonpano heijastelee käytännössä standardin hyväksyneiden tahojen kantaa; ehdottaa siksi, että kokoonpanoa laajennetaan siten, että osallistua voivat myös ulkoiset asiantuntijat ja/tai eurooppalaiset yhteiskunnalliset sidosryhmät, jotka ovat tällä hetkellä eurooppalaisten standardointijärjestöjen liitännäisjäseniä tai yhteistyökumppaneita;
28. tukee CENin/Cenelecin omistamaa vapaaehtoista eurooppalaista Keymark-laatumerkkiä, joka osoittaa eurooppalaisten standardien mukaisuuden; korostaa, että Keymark on arvokas vaihtoehto erilaisille kansallisille sertifiointijärjestelmille, jotka merkitsevät moninkertaista testaamista ja tuotteiden merkitsemistä useissa jäsenvaltioissa ja voivat siten muodostaa esteen sisämarkkinoilla käytävälle kaupalle sekä aiheuttaa pienille yrityksille merkittäviä kustannuksia, jotka voivat heijastua kuluttajahintojen nousuna; kannustaa siksi kansallisia standardointielimiä ja muita kansallisia sertifiointielimiä edistämään Keymark-merkin käyttöä kansallisten sertifiointijärjestelmien vaihtoehtona; kehottaa myös käynnistämään yleiseurooppalaisen kampanjan, jolla lisätään yritysten ja kuluttajien tietoisuutta Keymark-merkinnän eduista;
29. on tietoinen siitä, että nykyinen eurooppalaista standardointia tukeva EU:n rahoitusjärjestelmä johtaa usein turhautumiseen sääntömuutosten, suurten tilintarkastuskustannusten ja maksujen hyväksymisen viivytyksen vuoksi; korostaa, että on kiireellisesti vähennettävä näitä kustannuksia ja suurta hallinnollista rasitetta, jotka toisinaan kumoavat tarjotun taloudellisen tuen hyödyt, kuitenkin siten, että noudatetaan EU:n varainhoitoa koskevia säännöksiä; kehottaa komissiota ja kaikkia sidosryhmiä takaamaan järjestelmän taloudellisen kestävyuden esimerkiksi julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien ja monivuotisen rahoitussuunnittelun avulla, jotta pystytään varmistamaan sen tehokkuus ja vaikuttavuus maailmanlaajuisessa kilpailussa; katsoo, että komissio ja eurooppalaiset standardointijärjestöt voisivat parantaa yhteistyötään taatakseen eurooppalaisen standardointitoiminnan saamalle EU:n rahoitukselle vakaat ja käyttäjäystävälliset puitteet, jotka merkittävästi parantavat järjestelmän tehokkuutta;

(b) Standardointiprosessiin osallistumisen helpottaminen

30. myöntää, että kansallisen delegoinnin periaate on eurooppalaisen standardointijärjestelmän kulmakivi etenkin CENin ja Cenelecin standardien

kehittämistyössä; toteaa kuitenkin, että yhteiskunnallisten sidosryhmien osallistuminen standardien laatimiseen jää useimmissa Euroopan maissa hyvin vähäiseksi tai peräti olemattomaksi, kuten standardoinnin saatavuutta koskevassa selonteossa vahvistetaan;

31. kannustaa siksi eurooppalaisia ja kansallisia standardointielimiä edistämään ja helpottamaan kaikkien asianosaisten osapuolten, etenkin pk-yritysten ja kaikkien yleistä etua edustavien sidosryhmien, kuten kuluttajien (mukaan luettuina vammaiset henkilöt ja riskiryhmiin kuuluvat kuluttajat), ympäristöaktivistien, työntekijöiden ja muita yhteiskunnallisia etuja ajavien elinten, tehokasta osallistumista standardointiprosessiin;
32. kehottaa myös komissiota tutkimaan syyt yhteiskunnallisten sidosryhmien ja pk-yritysten heikkoon kansallisen tason osallistumiseen ja tarvittaessa edistämään jäsenvaltioissa toimia, joilla annetaan yhteiskunnallisille sidosryhmille ja pk-yrityksille entistä paremmat mahdollisuudet osallistua kansalliseen standardointiprosessiin; pitää tervetulleena CEN/CENELECin ja kansallisten standardointielinten ponnisteluja standardoinnin saatavuutta pk-yrityksissä koskeneen tutkimuksen 58 suosituksen sekä EXPRESS-raportin suositusten täytäntöönpanossa kaikkien sidosryhmien osallistumisen parantamisen osalta;
33. korostaa, että jo 1990-luvulla tunnustettiin tarve yhteiskunnallisten sidosryhmien suoran osallistumisen varmistamisesta Euroopan tasolla, jotta niiden näkökannat voitaisiin ottaa tehokkaammin huomioon, sillä niiden edustus kansallisissa teknisissä komiteoissa on useimmissa jäsenvaltioissa edelleen heikko; vahvistaa, että koska yhteiskunnallisten sidosryhmien kansallisen tason osallistumisessa ei ole saavutettu juuri minkäänlaista edistymistä, tällaisia sidosryhmiä edustavien eurooppalaisten järjestöjen rahoitustukea ja poliittista tukea on jatkettava ja lisättävä ainakin vuoteen 2020 saakka; kehottaa näitä järjestöjä toimimaan merkittävässä roolissa jäsenvaltioiden ja kansallisten sidosryhmäjärjestöjen neuvonantajina, jolloin vahvistetaan asianomaisten sidosryhmien mukanaoloa kansallisella tasolla;
34. katsoo, että näiden yhteiskunnallisia etuja edustavien eurooppalaisten järjestöjen on saatava vahvempi asema eurooppalaisissa standardointijärjestöissä; kehottaa siksi komissiota ja eurooppalaisia standardointijärjestöjä edistämään erilaisia toimia tämän tavoitteen saavuttamiseksi ja kehottaa kansalliseen delegointiperiaatteeseen puuttumatta antamaan tällaisille järjestöille jäsenyyden ilman äänioikeutta kaikissa eurooppalaisissa standardointijärjestöissä edellyttäen, että ne ovat liittyneitä jäseniä tai yhteistyökumppaneita; katsoo, että kansallisten standardointielinten on oltava keskeisessä asemassa edistettäessä ja vahvistettaessa yhteiskunnan sidosryhmien osallistumista standardointiprosessiin, kun otetaan huomioon kansallisen delegointiperiaatteen ensisijaisuus;
35. panee merkille Kansainvälisen standardisoimisjärjestön (ISO) viimeaikaisen kehityksen ja erityisesti yhteiskuntavastuuta koskevan ISO 26000 -standardin kehittämiseen käytetyn mallin, jossa kansalliset standardointielimet saivat nimittää kuhunkin työryhmään vain yhden edustajan kustakin yksilöidystä sidosryhmäluokasta (teollisuus, kuluttajat, hallitus, työntekijät, kansalaisjärjestöt sekä SSRO-ala (palvelu-, tuki-, tutkimusala ja muut)); katsoo, että eurooppalaisten standardointijärjestöjen ja komission olisi yhteistyössä kaikkien sidosryhmien kanssa tarkasteltava perinpohjaisesti samanlaisen mallin

käyttämistä vaihtoehtona standardien laatimiselle sellaisilla alueilla, joilla on erityisen suuri merkitys yleisen edun kannalta, ja kehottaa välittämään arvioinnin tulokset parlamentille; pyytää komissiota ehdottamaan rahoituskeinoja tällaisen vaihtoehtoisen mallin tukemiseksi;

(c) Kansallisen delegoinnin periaatteen tehostaminen

36. korostaa, että vaikka kansalliset standardointielimet muodostavat eurooppalaisen standardointijärjestelmän ytimen, niiden resursseissa, teknisessä asiantuntemuksessa ja sidosryhmien standardointiprosessiin osallistumisessa on huomattavia eroja; korostaa, että nykyiset erot luovat merkittävästi epätasapainoa sen suhteen, miten tehokkaasti ne osallistuvat eurooppalaiseen standardointijärjestelmään, ja joidenkin kansallisten standardointielinten rajalliset resurssit voivat estää niiden tehokasta osallistumista standardointimenettelyyn;
37. pyytää komissiota ja eurooppalaisia standardointijärjestöjä edistämään koulutusohjelmia ja toteuttamaan kaikki toimet, jotta heikommat kansalliset standardointielimet, jotka eivät nykyisellään osallistu eurooppalaiseen standardointityöhön taloudellista rakennettaan vastaavalla tavalla, kykenisivät osallistumaan aktiivisemmin standardointiprosessiin, jotta voidaan vahvistaa luottamusta sisämarkkinoilla ja taata yhtäläiset toimintaedellytykset; katsoo, että koulutusohjelmat ovat tarpeen myös pk-yrityksille, jotta voidaan tehostaa niiden osallistumista standardointiprosessiin ja lisätä standardoinnin merkitystä strategisena liiketoiminnan välineenä;
38. pitää myönteisenä CENin ja Cenelecin aloitetta, jonka mukaan otetaan käyttöön vertaisarviointi, kun tutkitaan, ovatko kansalliset standardointielimet panneet asianmukaisesti täytäntöön WTO:n periaatteet (ja muut vaatimukset), sekä kannustetaan hyvien käytäntöjen jatkuvaa kehittämistä ja vaihtoa; korostaa, että tämän hankkeen olisi toimittava tehokkaana välineenä, jolla vahvistetaan kansallisia standardointielimiä ja parannetaan kaikkien relevanttien sidosryhmien osallistumista kansallisella tasolla; uskoo, että tähän hankkeeseen olisi otettava mukaan kaikki kansalliset standardointijärjestöt ja sitä olisi tuettava riippumattomilla tarkastuksilla; kehottaa CENiä ja Ceneleciä laatimaan ja julkistamaan raportin vertaisarviointiprosessin tuloksista;
39. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että kaikki relevantit sidosryhmät ovat tehokkaasti edustettuina kansallisissa teknisissä komiteoissa ottamalla käyttöön seuranta- ja raportointimekanismeja ja järjestämään koulutusta ja taloudellista tukea heikommille yhteiskunnallisille sidosryhmille ja tarvittaessa pk-yritysten ja käsiteollisuusyritysten liitoille niiden tehokkaan osallistumisen varmistamiseksi; pitää tärkeänä sitä, että käyttäjät saavat standardeja koskevat tiedot sähköisessä muodossa;
40. kehottaa eurooppalaisia standardointijärjestöjä ja jäsenvaltioita esittämään komissiolle säännöllisesti ja erityisten raportointivaatimusten pohjalta raportin toimistaan, joilla varmistetaan kaikkien sidosryhmien asianmukainen edustus teknisissä elimissä, jotka vastaavat toimeksiannettujen standardien kehittämisestä; korostaa, että näiden raporttien tiedot olisi sitten sisällytettävä komission kertomukseen eurooppalaisten ja kansallisten standardointielinten ponnisteluista ja saavutuksista;

41. kehottaa kansallisia standardointielimiä tarjoamaan heikommille sidosryhmille vapaan pääsyn standardointikomiteoihin ja kehittämään välineitä sidosryhmien osallistumisen parantamiseksi, mukaan luettuna maksuton ja helppokäyttöinen online-kuulemismekanismi kaikkia uusia standardiehdotuksia varten; kannustaa tällaisia järjestöjä käyttämään täysipainoisesti hyväkseen tieto- ja viestintäteknikkaa vahvistaakseen sidosryhmien osallistumista Internetin kautta toteutettavien kokouksien ja keskustelujen; kannustaa myös kansallisia standardointijärjestöjä varmistamaan tiedonkulun yli järjestelmän rajojen erityisesti uusia standardia koskevien yleisten tiedustelujen osalta, koska yleiset tiedustelut on useimmiten osoitettu järjestelmän nykyisille osallistujille;
42. pitää valitettavana, että useimpien jäsenvaltioiden viranomaiset eivät osoita suurta kiinnostusta standardien kehittämisprosessiin, vaikka standardointi on tärkeä lainsäädäntöä ja julkista politiikkaa tukeva väline; kehottaa jäsenvaltioita – kansalaisten etujen edustajina – ja erityisesti markkinatutkimusviranomaisia lähettämään edustajia kaikkiin kansallisiin teknisiin komiteoihin, jotka käsittelevät EU:n politiikkaa ja lainsäädäntöä tukevien standardien kehittämistä; korostaa, että kansallisten viranomaisten läsnäolo standardien kehittämisestä käytävissä keskusteluissa on välttämätöntä, jotta uuden lähestymistavan piiriin kuuluvien alojen lainsäädäntö toimisi asianmukaisesti ja jotta yhdenmukaistettuja standardeja vastaan ei esitettäisi jälkikäteen virallisia vastalauseita;
43. kehottaa kansallisia standardointijärjestöjä sisämarkkinoiden oikeudenmukaisen kilpailun nimissä noudattamaan ISO:n eettisiä sääntöjä, jotta varmistetaan, että sertifiointin tai akkreditoinnin kaltaiset muut toiminnot eivät vaaranna standardien puolueettomuutta; korostaa myös, että on tärkeää kehittää normeja ja ohjeita vaatimustenmukaisuuden arviointia varten ja edistää niiden hyväksyntää ja asianmukaista käyttöä erityisesti loukkaamattomuutta, objektiivisuutta ja puolueettomuutta koskevien vaatimusten suhteen;

(d) Standardien saatavuuden helpottaminen

44. tunnustaa, että eurooppalainen standardointi auttaa luomaan yhtäläiset toimintaedellytykset kaikille markkinoiden toimijoille ja erityisesti pk-yrityksille, jotka muodostavat Euroopan talouden selkärangan ja antavat järjestelmään keskeisen panoksensa; toteaa kuitenkin, ettei niiden osallistuminen standardointiin aina vastaa niiden taloudellista merkittävyyttä ja että standardien monimutkaisuus ja kustannukset voivat olla pk-yrityksille esteenä;
45. korostaa, että standardit olisi suunniteltava ja niitä olisi mukautettava siten, että pk-yritysten ja etenkin pienten yritysten sekä mikro- ja käsiteollisuusyritysten erityispiirteet ja toimintaympäristö voidaan ottaa huomioon; pitää myönteisinä äskettäisiä aloitteita, joita eurooppalaiset ja kansalliset standardointielimet ovat käynnistäneet toteuttaakseen suositukset, jotka annettiin eurooppalaisen standardoinnin saatavuutta pk-yritysten kannalta käsittelevässä selonteossa, ja uskoo, että niitä on pidettävä parhaina käytäntöinä; panee tyytyväisenä merkille ja tukee Euroopan standardointikomitean ja Euroopan sähkötekniikan standardointikomitean (CEN-CENELEC) pk-yrityksiä koskevassa ohjelmassa ehdotettuja toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on tukea pk-yrityksiä standardien käytössä; korostaa, että olisi toteutettava lisätoimia sen varmistamiseksi, että

pk-yritykset voivat osallistua täysipainoisesti standardien kehittämiseen ja että standardit ovat paremmin ja edullisemmin niiden saatavilla;

46. painottaa erityisesti, että Euroopan unionin ja jäsenvaltioiden olisi mahdollistettava pk-yritysten ja käsityöläisyriyten etujen parempi huomioon ottaminen standardeja laadittaessa panemalla täytäntöön eurooppalaisia pk-yrityksiä tukevaan aloitteeseen ("Small Business Act") sisältyvät toimet (EU:n rahoitustuki, standardien käyttökustannusten alentaminen, eurooppalaisten standardien tiivistelmien järjestelmällinen julkaiseminen ja standardointikomiteoiden tasapuolinen kokoonpano) tämän aloitteen seitsemännen periaatteen mukaisesti;
47. kehottaa komissiota yksinkertaistamaan menettelyjä mahdollisuuksien mukaan ja aloittamaan tulevat muutokset "pienyriydet ensin" -periaatteen mukaisesti; suosittelee, että komissio ottaisi standardoinnin aiheeksi seuraavalle pk-yritysten teemaviikolle;
48. toteaa, että tärkeänä jatkotarkastelua edellyttävänä kysymyksenä on, miten EU:n politiikan ja lainsäädännön tukemiseksi kehitetyt standardit ovat käyttäjien saatavilla; katsoo, että olisi harkittava erilaisia hinnoittelujärjestelmiä yksityisiä/teollisia standardeja ja yhdenmukaistettuja/toimeksiannettuja standardeja varten; kehottaa erityisesti kansallisia standardointilaitoksia vähentämään kustannuksia erityishinnoin ja tarjoamalla standardierä alennetuilla hinnoilla, sekä kartoittamaan lisäkeinoja saatavuuden parantamiseksi etenkin pk-yritysten kannalta;
49. muistuttaa kuitenkin, että standardin ostohinta muodostaa vain pienen osan standardien käyttäjille aiheutuvista kokonaiskustannuksista, koska näiden on yleensä käytettävä huomattavasti enemmän resursseja pannaan vaaditun standardin täytäntöön yritystoiminnassaan;
50. korostaa, että standardien olisi oltava ymmärrettäviä, yksinkertaisia ja helppokäyttöisiä, jotta käyttäjät voisivat toteuttaa ne paremmin; pitää tärkeänä, että tarvittaessa vähennetään standardien välisten ristiriittaisuuksien liiallista määrää ja että tiettyä tuotetta tai prosessia koskevien standardiryhmien yksilöinnissä ilmenevät nykyiset hankaluudet ratkaistaan; kehottaa kansallisia ja eurooppalaisia standardointielimiä ja kauppajärjestöjä toimittamaan selkeitä standardien käyttöohjeita ja ilmaisia online-lyhennelmiä sekä tarjoamaan entistä paremman mahdollisuuden tutustua käsiteltäviin luonnoksiin verkossa ja käyttää yksinkertaisia sähköisiä hakutoimintoja;
51. pitää tervetulleena eurooppalaisten standardointijärjestöjen käynnistämää aloitetta laatia ja julkaista verkossa ilman rajoituksia yhteenveto kaikista standardeistaan ja kehottaa viemään tämän hankkeen nopeasti päätökseen; korostaa kuitenkin, että tämä hanke olisi pantava täytäntöön myös kansallisella tasolla, jotta standardien käyttäjät voivat saada tietoa kunkin standardin piiriin kuuluvista asioista omalla kielellään kansallisen standardointijärjestön verkkosivustolta;
52. korostaa, että on tärkeää tarjota standardit kaikilla EU:n virallisilla kielillä, jotta varmistetaan, että käyttäjät ymmärtävät ne oikein; kehottaa komissiota edelleen tukemaan ja yksinkertaistamaan yhdenmukaistettujen standardien kääntämisen rahoitusjärjestelyjä;

Innovatiivisuutta ja kestäväää kehitystä globaalituneessa ympäristössä tukeva standardointi

53. toteaa, että eurooppalainen standardointi on tärkeä innovoinnin sekä tutkimuksen ja kehittämisen edistämisväline ja että se parantaa unionin kilpailukykyä ja edistää sisämarkkinoiden toimivuutta; painottaa sen tärkeitä taloudellisia hyötyjä, kun yritykset siirtävät tietoa nopeammin, kulut ja riskit vähenevät, markkinoille saattaminen nopeutuu ja innovaatioiden arvo kasvaa;
54. myöntää, että vaikka standardointi voi edistää merkittävästi uusien teknologioiden hyödyntämistä, niitä koskevista tutkimus- ja kehittämistuloksista on vielä pitkä matka standardien kehittämiseen; korostaa, että standardointityötä tekevien, innovaattoreiden, yliopistomaailman ja tutkimusyhteisöjen on parannettava keskinäistä tuntemustaan ja yhteistyötään; tähdentää, että innovointia ja kilpailukykyä edistetään sisällyttämällä standardeihin uutta tietämystä, etenkin julkisilla varoilla rahoitetuista tutkimus- ja innovointiohjelmista saatua uutta tietämystä;
55. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita yhdessä kansallisten standardointielinten kanssa edistämään standardoinnin sisällyttämistä yliopistojen opinto-ohjelmiin sekä koulutuksen (esimerkkinä talous- ja teknisen alan oppilaitokset) ja elinikäisen oppimisen ohjelmiin, jotta voidaan parantaa talouden ja politiikan alojen nykyisten ja tulevien toimijoiden tietämystä standardien tärkeydestä ja hyödyistä; kehottaa kansallisia standardointielimiä lisäämään yhteistyötään kaupan alan järjestöjen kanssa ja antamaan pk-yrityksille vakuuttavaa tietoa standardien käytön tuomista taloudellisista eduista; kehottaa myös komissiota varmistamaan, että standardointikysymykset otetaan esille Erasmus nuorille yrittäjille -ohjelmassa; kannustaa toimenpiteisiin, joilla arvioidaan ja määritellään standardien taloudelliset ja sosiaaliset hyödyt ja tiedotetaan niistä;
56. uskoo, että tutkimukseen, kilpailukykyyn ja innovointiin liittyvät eurooppalaiset puiteohjelmat voivat antaa tärkeän panoksen standardointiprosessille omistamalla yhden luvun standardoinnille; katsoo, että tällainen toimi lisäisi ymmärtämystä standardien eduista ja auttaisi edistämään järjestelmällistä ylemmän tason menettelyä tutkimuksen, innovoinnin ja standardoinnin välillä; kehottaa komissiota sisällyttämään "standardointiin liittyvän relevanssin" EU:n rahoittamien tutkimus- ja kehittämishankkeiden arviointiperusteisiin, jotta voitaisiin edistää standardointiin liittyviä hankkeita ja parantaa hankkeita koskevaa tietämystä innovatiivisin keinoin;
57. kehottaa komissiota kehittämään teknologian seuraamistoimia, jotta voidaan tunnistaa sellaiset tutkimuksen ja kehittämisen tulokset, joille voisi olla hyötyä standardoinnista, ja kehottaa lisäksi edistämään markkinoille saattamisen sekä tutkimuksen ja kehittämisen toiminnan kannalta välttämättömän tiedon kulkua ja sen avoimuutta; kehottaa lisäksi edistämään Internetistä helposti saatavia ja selkeitä arviointivälineitä;
58. kehottaa jäsenvaltioita käyttämään julkisissa hankinnoissaan eurooppalaisia standardeja etenkin julkisten palvelujen laadun parantamiseksi ja innovatiivisten teknologioiden edistämiseksi; korostaa kuitenkin, että standardien käyttö ei saisi johtaa lisäesteisiin etenkin pienyrityksille, jotka pyrkivät osallistumaan julkisia hankintoja koskeviin menettelyihin;

59. vahvistaa, että ilmastonmuutokseen ja muihin tuleviin maailmanlaajuisiin energia- ja ympäristöhaasteisiin vastaaminen edellyttää puhtaiden teknologioiden ja vihreiden tuotteiden kehittämistä ja markkinointia; katsoo siksi, että on kiireellisesti sisällytettävä ympäristönäkökohdat kaikkiin relevantteihin tuotteisiin ja palveluihin ja että Euroopan standardointijärjestelmän on kehitettävä parannettu järjestelmä, jolla varmistetaan, että tällaiset seikat otetaan aiheellisella tavalla huomioon standardeja kehitettäessä; korostaa tarvetta tukea sitä, että ympäristöjärjestöt ja ympäristönsuojelusta vastaavat viranomaiset osallistuvat kansallisella ja eurooppalaisella tasolla standardointikomiteoiden toimintaan; painottaa, että standardointimallien uusien ohjeiden laatimisessa on myös otettava huomioon tarve sellaisille eurooppalaisille innovaatiohankkeille, jotka myötävaikuttavat ilmastonmuutokseen torjumiseen liittyviin maailmanlaajuisiin strategioihin sekä vastaavat energian saantiin, yhteiskuntaan ja ympäristöön liittyviin haasteisiin;
60. korostaa, että ihmisten terveyden ja elinolojen parantaminen edellyttää sellaisten tuotteiden kehittämistä, jotka voivat tukea väestön tervettä kehitystä ja parantaa käyttömahdollisuuksia erityisesti lasten ja haavoittuvassa asemassa olevien henkilöiden kannalta; katsoo siksi, että on kiireellisesti sisällytettävä terveysnäkökohdat kaikkiin relevantteihin tuotteisiin ja palveluihin ja että Euroopan standardointijärjestelmän on kehitettävä parannettu järjestelmä, jolla varmistetaan, että tällaiset seikat otetaan aiheellisella tavalla huomioon standardeja kehitettäessä; kehottaa tähän liittyen esimerkiksi vahvistamaan eurooppalaiset standardit ortopedisesti oikeaoppisille lasten jalkineille; korostaa tarvetta edistää terveysalan asiantuntijoiden ja terveysasioista vastaavien julkisten viranomaisten aktiivista osallistumista standardointikomiteoihin;
61. korostaa, että yleisestä tuoteturvallisuudesta annettuun direktiiviin liittyvien standardien kehittäminen olisi asetettava etusijalle kuluttajansuojan parantamiseksi edelleen;
62. kiinnittää huomiota sähköautoista 6. toukokuuta 2010 annettuun Euroopan parlamentin päätöslauselmaan, jossa korostetaan tehokkaiden standardointiprosessien tarvetta eri aloilla, jotta nopeutettaisiin sähköautojen markkinoille tuloa kilpailukyvyin ja ympäristönsuojelun edistämiseksi;
63. korostaa, että sekä immateriaalioikeudet että standardointi edistävät innovointia ja helpottavat teknologian levittämistä; korostaa, että olisi löydettävä oikea tasapaino standardien käyttäjien sekä immateriaalioikeuksien haltijoiden välillä; kehottaa eurooppalaisia ja kansallisia standardointielimiä olemaan erityisen valppaina, kun kehitetään immateriaalioikeuksien piiriin kuuluviin teknologioihin perustuvia standardeja, jotta mahdollistetaan laaja käytettävyys; korostaa, että on varmistettava, että kaikkia standardeihin sisältyviä keskeisiä immateriaalioikeuksia koskevat lisenssit myönnetään oikeudenmukaisella, kohtuullisella ja syrjimättömällä tavalla;
64. myöntää, että foorumit ja konsortiot edistävät standardointijärjestelmää merkittävästi tarjoamalla kokonaisvaltaisesti relevantteja eritelmiä, joita usein voidaan käyttää innovatiivisissa teknologioissa; korostaa, että etenkin tieto- ja viestintäliikenteen alalla eräät foorumit ja konsortiot ovat kehittyneet globaaleiksi organisaatioiksi, jotka laativat laajalti käyttöön otettavia eritelmiä avoimissa ja yhteisymmärryksen perustuvissa kehitysprosesseissa; katsoo, että eurooppalaisten standardointijärjestöjen sekä foorumien ja konsortioiden on kehitettävä toimintojen suunnittelua koskevia yhteistyömenetelmiä

siirtämällä standardit soveltuvimmalle (joko kansainväliselle tai eurooppalaiselle) tasolle, jotta voidaan varmistaa johdonmukaisuus ja välttää pirstaloituminen tai päällekkäisyydet;

65. kehottaa myös eurooppalaisia standardointijärjestöjä kehittämään ja soveltamaan parannettua mekanismia, jolla foorumien ja konsortioiden eritelmät hyväksytään eurooppalaisiksi standardeiksi, ja toteaa, että tällöin on taattava kaikkien sidosryhmien yksimielisyys käyttämällä vakiintuneita menettelyjä kaikkien tahojen kuulemiseksi kansallisen delegaatioperiaatteen mukaisesti; korostaa, ettei tämän pidä rajoittaa mahdollisuutta välittää foorumien ja konsortioiden eritelmiä suoraan kansainvälisille standardointijärjestöille entistä globaalimman aseman hankkimiseksi edellyttäen, että noudatetaan teknisistä kaupan esteistä tehdyssä Maailman kauppajärjestön sopimuksessa vahvistettuja periaatteita (läpinäkyvyys, avoimuus, puolueettomuus, yksimielisyys, tehokkuus, relevanssi ja johdonmukaisuus);
66. tunnustaa, että yhteentoimivuus on keskeistä innovoinnin ja kilpailukyvyn kannalta erityisesti tieto- ja viestintäteknologian alalla, jolla foorumeilla ja yhteenliittymillä on merkitystä; korostaa, että yhteentoimivuus riippuu paitsi standardien/eritelmien kehittämisestä myös siitä, miten käyttäjät noudattavat niitä; myöntää käyttäjäfoorumien ja käyttäjien yhteenliittymien tärkeän roolin yhteentoimivuuden saavuttamisen kannalta; kehottaa komissiota parantamaan koordinaatiota tieto- ja viestintätekniikan alan foorumien ja konsortioiden sekä standardeja kehittävien virallisten elinten välillä, mikä voisi parantaa yhteentoimivuutta ja minimoida päällekkäisyyksien riskiä sekä ristiriitaa tieto- ja viestintätekniikan alan eri standardien välillä;
67. painottaa, että tieto- ja viestintätekniikan alan standardointipolitiikka on ehdottomasti sopeutettava markkinoiden ja toimintatapojen muutoksiin, jotka johtavat tärkeisiin yhteentoimivuutta edellyttäviin EU:n tason toiminnan tavoitteisiin, joita ovat esimerkiksi sähköiset terveystalvet, esteettömyys, turvallisuus, sähköinen liiketoiminta, sähköinen viranomaisasiointi ja liikenne, ja edistävät henkilötietojen suojaamiseen liittyvien standardien luomista;
68. kehottaa komissiota panemaan täytäntöön EU:n muun toiminnan tukemiseksi tietotekniikan alalla uudistetun ja laajennetun EU:n standardointipolitiikan, jonka pitäisi muun muassa taata yhteentoimivuus, oikeusvarmuus ja asiaankuuluvat suojatoimet ja että se myös pyrkisi pitämään lisärasitteet liiketoiminnalle, käyttäjien riskit sekä esteet tietotekniikan vapaalle liikkuvuudelle mahdollisimman pieninä;
69. kehottaa komissiota hyödyntämään tehokkaasti olemassa olevia oikeusperustoja tietotekniikan standardoimiseksi, kehottaa tunnistamaan muita tietotekniikan aloja tai sovelluksia, joissa EU:n standardointia voitaisiin käyttää EU:n politiikan tukena, ja kehottaa tekemään niihin liittyviä asianmukaisia ehdotuksia; kehottaa myös komissiota harkitsemaan tarvittaessa uutta toimintatapaa ja uutta lainsäädäntökehystä mallina uudistetulle tieto- ja viestintätekniikan standardointipolitiikalle EU:n politiikan tukemiseksi;
70. korostaa, että kansainvälisten standardien ansiosta maailmanlaajuisilla markkinoilla voidaan käyttää useassa maassa samaa standardia ja "suorituslähtöistä" toimintatapaa, mikä edistää kuluttajien markkinatietoutta ja -luottamusta;

71. korostaa, että sääntelyä koskeva vuoropuhelu on sisämarkkinoiden ulkoisen ulottuvuuden kannalta tärkeä näkökohta, minkä vuoksi Euroopan standardointijärjestelmän asema kansainvälisessä standardointiympäristössä on turvattava ja sitä on vahvistettava, jotta voidaan edistää aidolla tavalla globaalisti merkityksellisten kansainvälisten standardien kehittämistä, helpottaa kauppaa ja lisätä Euroopan kilpailukykyä siten, että samalla otetaan huomioon kehitysmaiden legitiimit edut ja vältetään tekemästä tarpeettomasti uudelleen työtä, joka jo on tehty kansainvälisellä tasolla;
72. tukee kahden eurooppalaisen standardointiasiantuntijan lähettämistä Kiinaan ja Intiaan tavoitteena tukea eurooppalaisia standardointijärjestöjä, markkinoida eurooppalaisia standardeja ja antaa palautetta näiden maiden standardointijärjestelmistä; pyytää komissiota tarkastelemaan mahdollisuutta lähettää standardointiasiantuntijoita muualle maailmaan eurooppalaisen standardointijärjestelmän tuen jatkamiseksi;
73. kehottaa komissiota koordinoimaan standardointitoimia kansainvälisten kumppaneiden kanssa esimerkiksi transatlanttisen vuoropuhelun kautta; kehottaa komissiota ottamaan tämän huomioon ja harkitsemaan ja toteuttamaan tarvittavia toimenpiteitä vahvistaakseen eurooppalaisen standardoinnin vaikutusta maailmanlaajuisesti, jotta eurooppalaisten tuotteiden ja palvelujen kilpailukyky kansainvälisessä kaupassa parantuisi;
74. edellyttää, että eurooppalaiset sidosryhmät ja kansalliset standardointielimet sitoutuvat uudelleen kansalliseen standardointityöhön, jotta Euroopan johtajuutta voidaan hyödyntää ja saada edelläkävijälle globaaleilla markkinoilta koituvat edut; tähdentää, että eurooppalaisten sidosryhmien ja kansallisten standardointielinten on sovittava toimintansa kansainvälisessä standardointityössä paremmin yhteen teknisellä ja poliittisella tasolla;
-
- ◦
75. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

PERUSTELUT

I. Tausta

Tällä mietinnöllä on tarkoitus osallistua käynnissä olevaan keskusteluun Euroopan standardointijärjestelmän tarkistamisesta.

Komissio on laatimassa standardointipakettia, johon kuuluu eurooppalaisen standardoinnin nykyisen oikeudellisen järjestelmän tähtäävä lainsäädäntöehdotus¹ ja kehystiedonanto, jossa vahvistetaan seuraavan vuosikymmenen standardointipolitiikka.

Standardointipakettia laatiessaan komissio on pyytänyt tärkeimpiä asiantuntijoita antamaan strategisia suosituksia. Näistä asiantuntijoista on muodostettu eurooppalaisen standardointijärjestelmän tarkistamisesta vastuussa oleva asiantuntijaryhmä (EXPRESS), joka antoi helmikuussa 2010 suosituksensa selonteossa standardoinnista kilpailukykyistä ja innovatiivista Eurooppaa varten ja visiosta vuodelle 2020.

Komissio järjesti myös 23. maaliskuuta–21. toukokuuta 2010 julkisen kuulemistilaisuuden eurooppalaisen standardointijärjestelmän tarkistamisesta ja teetti 9. maaliskuuta 2010 vaikutusten arvioinnin. Tuleva standardointipaketti perustuu myös 3. heinäkuuta 2009 julkaistuun valkoiseen kirjaan tieto- ja viestintätekniikan standardoinnin nykyaikaistamisesta EU:ssa – kehitysmahdollisuuksista.

II. Esittelijän yleisiä huomioita

Esittelijä pitää myönteisenä, että komissio aikoo tarkistaa eurooppalaista standardointijärjestelmää, säilyttää sen lukuisat edulliset elementit, korjata sen puutteet ja löytää oikean tasapainon eurooppalaisen ja kansallisten näkökulmien välillä.

Olisi korostettava, että ehdotetun tarkistamisen olisi keskityttävä nykyisen järjestelmän vahvuuksiin, jotka muodostavat vankan perustan parannuksille, ja pidätyttävä kaikista radikaaleista muutoksista, jotka saattaisivat vesittää järjestelmän ydinarvot. Tässä suhteessa esittelijä on eri mieltä eräistä komission vaikutustenarvioinnissa esitetyistä poliittisista vaihtoehdoista, koska ne mullistaisivat järjestelmän.

Esittelijä otti mietintöä laatiessaan huomioon EXPRESSin selonteon, jossa on muutamia merkittäviä suosituksia. Esittelijä toteaa kuitenkin, että EXPRESS ei ole aina kyennyt laatimaan avainkysymyksistä suosituksia tai pääsemään yhteisymmärrykseen. Tämä johtunee lähinnä sen jäsenistössä ilmenneistä erilaisista ja toisinaan ristiriidassa olleista näkemyksistä.

¹ – Joulukuun 22. päivänä 1986 tehty neuvoston päätös 87/95/ETY standardoinnista tietotekniikassa ja televiestinnässä.

– Kesäkuun 22. päivänä 1998 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/34/EY teknisiä standardeja ja määräyksiä koskevien tietojen toimittamisesta noudatettavasta menettelystä.

– Lokakuun 24. päivänä 2006 tehty Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 1673/2006/EY eurooppalaisen standardoinnin rahoituksesta.

Esittelijä otti myös huomioon, millaisia vastauksia komission järjestämässä eurooppalaisen standardointijärjestelmän tarkistamista koskevassa julkisessa kuulemisessa saatiin. Lisäksi hän otti huomioon päätelmät, jotka tehtiin IMCO-valiokunnan 23. heinäkuuta 2010 järjestämässä eurooppalaista standardointia koskevassa julkisessa kuulemisessa.

Esittelijällä oli myös tilaisuus tavata kansainvälisten standardointijärjestöjen edustajia Geneveen 25.–26. toukokuuta 2010 tehdyllä IMCO-valtuuskunnan matkalla. Hän kuuli myös laajalti eurooppalaisten ja kansallisten standardointielinten ja standardoinnin kehittämiseen osallistuvien tärkeiden sidosryhmien edustajia.

III. Esittelijän kanta

Yhtenäismarkkinoiden täyttää potentiaalia ei voi hyödyntää ilman nykyaikaisen standardointiprosessin tukea. Eurooppalainen standardointijärjestelmä on ollut keskeinen tekijä yhtenäismarkkinoiden luomisessa etenkin kun standardeja on käytetty uuden lähestymistavan mukaisilla tärkeillä lainsäädäntöaloilla. Tämä lainsäädäntötekniikka on ollut avainasemassa, kun on otettu käyttöön innovaatioita suosiva sääntely, jossa intressiryhmät itse kehittävät oikeudellisten vaatimusten noudattamisen mahdollistavia teknisiä eritelmiä, joita ajantasaistetaan tekniikan tason edellyttämällä tavalla. Yhdessä sovitut vapaaehtoiset standardit ovat mahdollistaneet paremman lainsäädäntötyön, elvyttäneet liikemaailman kilpailukykyä ja poistaneet kaupan esteitä.

Standardointi on avainasemassa, kun eurooppalaisessa politiikassa ja lainsäädännössä reagoidaan kasvavaan tarpeeseen standardeille, joilla voidaan varmistaa tuoteturvallisuus, saatavuus, innovatiivisuus, yhteentoimivuus ja ympäristönsuojelu. Esittelijä toteaa, että viime vuosina on ollut yhä enemmän standardeja, joilla tuetaan lainsäädäntöä, joka menee uutta lähestymistapaa pidemmälle, mikä osoittaa, että kyseinen malli on hyväksytty usealla EU:n politiikan alalla. Standardien käytön laajentaminen unionin lainsäädännön ja politiikan aloilla on suotavaa, kun otetaan huomioon kyseisten alojen erityispiirteet paremman lainsäädäntötyön periaatteiden mukaisesti.

Esittelijä on eurooppalaisen standardointijärjestelmän voimistamiseksi sisällyttänyt mietintöluonnokseen eräitä erityisehdotuksia, jotka annetaan jäsenvaltioille, komissiolle sekä eurooppalaisille ja kansallisille standardointielimille. Olisi tähdennettävä, että monia näistä ehdotuksista sovelletaan erityisesti yhdenmukaistettuihin / toimeksiannettuihin standardeihin, joilla on määrä tukea EU:n lainsäädäntöä ja politiikkaa ja jotka ovat siten tärkeitä ja yleisen edun mukaisia.

Esittelijä haluaa tässä perusteluosassa keskittyä tiettyihin mietinnössä oleviin suosituksiin helpottaakseen valiokuntakeskustelua.

Kansallisen delegoinnin periaatteen tehostaminen

Vaikka kansalliset standardointielimet muodostavat eurooppalaisen standardointijärjestelmän ytimen, niiden resursseissa, teknisessä asiantuntemuksessa ja sidosryhmien osallistumisessa on huomattavia eroja. Erojen vuoksi elinten osallistumisessa eurooppalaiseen standardointijärjestelmään on huomattava epätasapaino. Komission, jäsenvaltioiden ja eurooppalaisten standardointijärjestöjen olisi toteutettava kaikki tarvittavat toimet, jotta

heikommat kansalliset standardointielimet voisivat omaksua aktiivisemman roolin standardointiprosessissa.

Olisi myös korostettava, että useimpien jäsenvaltioiden julkisviranomaiset eivät osoita suurta kiinnostusta standardien kehittämisprosessiin, vaikka standardointi on tärkeä lainsäädäntöä ja julkista politiikkaa tukeva väline. Jäsenvaltioiden ja erityisesti markkinatutkimusviranomaisten olisi lähetettävä edustajia kaikkiin kansallisiin teknisiin komiteoihin, jotka käsittelevät EU:n politiikkaa ja lainsäädäntöä tukevien standardien kehittämistä.

Kansallisen delegoinnin periaate on eurooppalaisen standardointijärjestelmän kulmakivi etenkin CENin ja Cenelecin standardien kehittämistyössä. Olisi kuitenkin tähdennettävä, että, kuten standardoinnin saatavuutta koskevassa selonteossa vahvistetaan, yhteiskunnallisten sidosryhmien osallistuminen standardien laatimiseen jää useimmissa Euroopan maissa olemattomaksi tai hyvin vähäiseksi.

Kansallisten kuluttajien standardointiasiantuntemus hajaantuu muutamaa huomattavaa poikkeusta lukuun ottamatta moneen elimeen tai sitä ei ole lainkaan. Niissä muutamissa maissa, joissa kansallisen tason kuluttajien osallistuminen taas on tehokasta, heidän näkemyksensä voidaan usein suodattaa pois kansallista kantaa kehitettäessä. Tilanne on vielä kehnompia, kun on kyse ympäristöalan etuja edustavien sidosryhmien osallistumisesta: nykyisellään vain kahdessa jäsenvaltiossa ympäristöalan järjestöt osallistuvat järjestelmällisesti standardien asettamiseen.

Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että kaikki relevantit sidosryhmät ovat tehokkaasti edustettuina kansallisissa teknisissä komiteoissa ottamalla käyttöön seuranta- ja raportointimekanismeja ja järjestämään tarvittaessa taloudellista tukea heikommille yhteiskunnallisille sidosryhmille, jotta niiden osallistuminen helpottuisi.

Standardointiprosessiin osallistumisen helpottaminen

Suojelualan sekä kuluttajien ja ympäristön etuja ajavien yhteiskunnallisten sidosryhmien osallistuminen luo järjestelmään legitimiuden ja vastuuvollisuuden merkittävän näkökulman, parantaa yhteisymmärryksen laatua ja tekee eurooppalaisista standardeista edustavampia.

Siksi yhteiskunnallisia etuja edustavien eurooppalaisten järjestöjen on saatava vahvempi asema eurooppalaisissa standardointijärjestöissä, jotta voidaan harkita paremmin kulloisiakin sidosryhmiä, jotka pysyvät kansallisella tasolla heikkoina. Tällaisille järjestöille voitaisiin esimerkiksi antaa jäsenyys eurooppalaisissa standardointijärjestöissä edellyttäen, että ne ovat liittyneitä jäseniä tai yhteistyökumppaneita.

Tässä yhteydessä tärkeänä tekijänä on myös sellaisen vaihtoehdoisen järjestelmän käyttöön ottaminen, jolla taataan kaikkien sidosryhmien tasapainoisempi edustus standardointiprosessissa. Esittelijä pitää myönteisenä Kansainvälisen standardisoimisjärjestön (ISO) äskettäisiä kehityssuuntia ja erityisesti yhteiskuntavastuuta koskevan ISO 26000 -standardin kehittämiseen käytettyä mallia, jossa kansalliset standardointielimet saivat nimittää kuhunkin työryhmään vain yhden edustajan kustakin yksilöidystä sidosryhmäluokasta.

Vastaavia monen sidosryhmän menettelyjä, joissa eri sidosryhmien organisaatioille voitaisiin jakaa ennalta vahvistettu määrä paikkoja, voitaisiin käyttää vaihtoehtona sille, että laaditaan eurooppalaisia standardeja aloille, jotka ovat poikkeuksellisen selvästi yleisen edun mukaisia.

Standardien saatavuuden helpottaminen

Vaikka pk-yritykset muodostavat Euroopan talouden selkärangan, niiden osallistuminen standardointiin ei aina vastaa niiden taloudellista merkitystä. Lisäksi standardeja ei ole aina suunniteltu ja mukautettu siten, että pk-yritysten ja etenkin pienten, erittäin pienten ja käsityöläisyriyten erityispiirteet ja toimintaympäristö otetaan huomioon. Siksi on varmistettava, että standardit ovat helpotajuisia ja -käyttöisiä, jotta kaikki käyttäjät voivat huolehtia niiden täyttymisestä paremmin. Toimia olisi toteutettava myös sen varmistamiseksi, että pk-yritykset voivat osallistua täysipainoisesti standardien kehittämiseen ja että ne saavat standardeja helpommalla ja halvemmalla.

Standardointi palvelualalla

Vaikka standardit ovat kohentaneet merkittävästi tavaroiden laatua ja turvallisuutta, niin palvelualalla standardien saatavuus ei ole likimainkaan oikeassa suhteessa verrattuna alan taloudelliseen merkitykseen ja potentiaaliin. Palvelualan standardeilla on usein reagoitu kansallisiin erityispiirteisiin ja niiden kehittäminen on kytkeytynyt markkinoiden tarpeisiin. Sisämarkkinapalveluja koskevassa direktiivissä 2006/123/EY tarkoitettu eurooppalaisen palvelualan standardien kehittäminen edistää entisestään palvelualan yhdenmukaistamista, lisää eurooppalaisten palvelujen avoimuutta, laatua ja kilpailukykyä sekä edistää kilpailua, innovointia, kaupan esteiden vähentämistä ja kuluttajansuojaa.

Innovatiivisuutta tukeva standardointi

Vaikka standardointi voi edistää merkittävästi uusien teknologioiden hyödyntämistä, niitä koskevista tutkimus- ja kehittämistuloksista on vielä pitkä matka siirtyä standardien kehittämiseen. Siksi standardointityötä tekevien, innovaattoreiden, yliopistomaailman ja tutkimusyhteisöjen on parannettava keskinäistä tuntemustaan ja yhteistyötään. Innovointia ja kilpailukykyä edistetään sisällyttämällä standardeihin uutta tietämystä, etenkin julkisilla varoilla rahoitetuista tutkimus- ja innovointiohjelmista saatua uutta tietämystä. Euroopan olisi pyrittävä myös aktiivisemmin edistämään koko EU:ssa sovellettavia yhteentoimivuusstandardeja innovatiivisille tuotteille ja teknologioille, kuten vähähiilisille ja tietotekniikka- ja viestintäalan palveluille ja teknologioille.

Standardointi globaalistuneessa maailmassa

Eurooppalaisessa standardointijärjestelmässä tunnustetaan kansainvälisten standardien johtoasema. Eurooppalaiset standardit ovat kuitenkin tarpeen kun kansainvälisiä standardeja ei ole tai ne eivät vastaa riittävästi Euroopan tarpeisiin eivätkä etenkin Euroopan politiikassa ja lainsäädännössä määritettyyn tarpeisiin. Euroopan olisi vahvistettava asemaansa kansainvälisessä standardointiympäristössä, jotta voidaan edistää sellaisten standardien kehittämistä, joilla on aidosti globaalia merkitystä ja jotka helpottavat kauppaa ja lisäävät Euroopan kilpailukykyä. Eurooppa voisi myös edistää uuden lähestymistavan tai vastaavien

standardeille otollisten sääntelymallien metodologiaa tehdessään kauppaa koskevaa sääntely-yhteistyötä EU:n kauppakumppaneiden kanssa.

IV. Päätelmät

Esittelijä haluaisi toistaa, että eurooppalaisen standardointijärjestelmän tarkistamisesta käytävien keskustelujen olisi perustuttava nykyisen järjestelmän vahvuuksiin, joka muodostaa vakaan perustan vahventamiselle, ja olisi pidätyttävä kaikista radikaaleista muutoksista, jotka saattaisivat vesittää järjestelmän keskeiset arvot. Hän esittää tässä mielessä joitain ehdotuksia parantaakseen järjestelmää sen nykyisissä rajoissa ja on valmis kuulemaan lisäehdotuksia.

15.7.2010

LAUSUNTO TEOLLISUUS-, TUTKIMUS- JA ENERGIAVALIOKUNNALTA

sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnalle

eurooppalaisen standardoinnin tulevaisuudesta
(2010/2051(INI))

Valmistelija: Reinhard Bütikofer

EHDOTUKSET

Teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunta pyytää asiasta vastaavaa sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

1. painottaa, että uuden eurooppalaisen standardointimallin on edistettävä eurooppalaista innovointia ja kestävää kehitystä, parannettava Euroopan unionin kilpailukykyä ja vahvistettava sen asemaa kansainvälisessä kaupassa sekä oltava kansalaisten hyvinvointia hyödyttävää;
2. kehottaa komissiota sisällyttämään nykyisen veloitteen noudattaa Maailman kauppajärjestön WTO:n kaupan teknisiä esteitä koskevan sopimuksen periaatteita (läpinäkyvyys, avoimuus, puolueettomuus, yksimielisyys, tehokkuus, relevanssi ja johdonmukaisuus) eurooppalaisen standardoinnin oikeudelliseen kehykseen, erityisesti direktiiviin 98/34/EY tai sen jälkeen annettavaan direktiiviin, koska tämä auttaisi standardien laatimisessa, täytäntöönpanossa, noudattamisessa ja valvonnassa; kehottaa komissiota edistämään tasapuolisen edustuksen periaatetta ja vastuuta eurooppalaisessa standardointijärjestelmässä (ESS); muistuttaa, kuinka tärkeitä ovat teollis- ja tekijänoikeudet, joiden on kuuluttavana olennaisena osana Euroopan tulevaan standardointipolitiikkaan;
3. korostaa, että kansainvälisten standardien ansiosta maailmanlaajuisilla markkinoilla voidaan käyttää useassa maassa samaa standardia ja "suorituslähtöistä" toimintatapaa, mikä edistää kuluttajien markkinatietoutta ja -luottamusta;
4. pyytää komissiota asettamaan selkeät kelpoisuuskriteerit organisaatioille, jotka saavat suunnitella standardeja;

5. kehottaa komissiota lisäämään direktiivin 98/34/EY tai sen jälkeen annettavan direktiivin standardointia koskevaan osaan jäsenvaltioille vaatimuksen varmistaa, että kansalliset standardointielimet ilmoittavat kansallisista palvelustandardeista;
6. toteaa, että eurooppalainen standardointi on tärkeä innovaatioiden edistämisväline ja että se on erityisen tärkeä EU:n kilpailukyvyn kannalta sekä sisämarkkinoiden täydentämiseksi, ja painottaa siitä saatavia tärkeitä taloudellisia hyötyjä, kun yritykset siirtävät tietoa nopeammin, kulut ja riskit vähenevät, markkinoille saattaminen nopeutuu ja innovaatioiden arvo kasvaa;
7. toteaa, että standardien laatimisprosessia olisi yksinkertaistettava;
8. kehottaa komissiota varaamaan direktiivin 98/34/EY tai sitä seuraavan direktiivin standardointia koskevassa osassa eksplisiittisesti itselleen mahdollisuuden myöntää valtuuksia tietyillä palvelualoilla;
9. panee ilahtuneena merkille Euroopan standardointijärjestöjen ja kansallisten standardointielinten pyrkimykset ottaa kaikki sidosryhmät mukaan toimintaan ja taata tasapuolinen edustus; kannustaa järjestöjä käyttämään täysipainoisesti hyväkseen tieto- ja viestintäteknikkaa vahvistaakseen sidosryhmien osallistumista Internetin kautta toteutettavain kokouksin ja keskusteluihin; katsoo, että olisi pohdittava ylärajan asettamista tietäntyyppisten sidosryhmien osallistumiselle teknisiin komiteoihin ja työryhmiin siten, että esimerkiksi pk-yritykset saavat oikeudenmukaisen edustuksen; painottaa, että standardointielinten sekä tutkimuksen ja kehittämisen ja tiedemaailman yhteistyötä olisi jatkuvasti parannettava standardien kehittelyn alkuvaiheesta alkaen;
10. kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota toteuttamaan tiedotuskampanjoita standardoinnista ja standardointimenetelmistä lisätäkseen tietoisuutta etenkin tutkimuksen ja kehittämisen alalla, tiedemaailmassa ja oppilaitoksissa;
11. kehottaa jäsenvaltioita tukemaan kansallisia/alakohtaisia pk-yritysten edustajajärjestöjä sekä muita kansallisia yhteiskunnallisia sidosryhmiä kansallisissa standardointiprosesseissa;
12. antaa tunnustusta toiminnalle, jota sellaiset Euroopan tason yleistä etua ajavat sidosryhmien järjestöt kuin ANEC, ECOS ja ETUI-REHS harjoittavat, sekä NORMAPME:n toiminnalle; toteaa, että niiden rajalliset resurssit voivat estää niitä osallistumasta tehokkaasti standardien luomisprosessiin, ja kehottaa komissiota kohdentamaan näille järjestöille osan Euroopan standardointijärjestöille myönnetystä rahoituksesta ja erityisesti tukemaan asiantuntijoiden osallistumista standardien laatimiseen; pyytää komissiota arvioimaan näiden järjestöjen osallistumista kahden vuoden sisällä varmistaakseen, että niiden saama rahoitus on ansaittua; pyytää lisäksi komissiota harkitsemaan, ansaitsisivatko muut järjestöt samanlaista tukea, ja jos näin on, pyytää sitä harkitsemaan rahoituksen lisäämistä; odottaa, että muun muassa nämä järjestöt ovat tulevaisuudessa tärkeämmässä asemassa neuvomassa jäsenvaltioita ja näin ollen takaamassa sidosryhmien (kuluttajien, ympäristöjärjestöjen, ammattiliittojen ja pk-yritysten) osallistumisen eurooppalaisten standardointihankkeiden kansallisissa "peilikomiteoissa";

13. vaatii, että kaikille näille sidosryhmille annettaisiin asiaankuuluva asema eurooppalaisessa standardointiprosessissa siten, että niillä olisi valtuuksia niiden eurooppalaisten standardien virallisessa hyväksymismenettelyssä, joiden laatimiseen ne ovat osallistuneet, mukaan lukien äänestys-oikeus; kehottaa kehittämään konfliktinratkaisua varten nopean mekanismin, jolla voidaan ratkaista tehokkaasti standardien laatimiseen liittyviä konflikteja;
14. kehottaa komissiota ja kaikkia sidosryhmiä takaamaan eurooppalaisen standardointijärjestelmän taloudellisen kestävyuden esimerkiksi julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien ja monivuotisen rahoitus suunnittelun avulla, jotta pystytään varmistamaan sen tehokkuus ja vaikuttavuus maailmanlaajuisessa kilpailussa;
15. suosittelee, että komissio ottaisi standardoinnin aiheeksi seuraavalle pk-yritysten teemaviikolle;
16. toteaa, että eurooppalainen standardointi auttaa luomaan tasavertaiset toimintaedellytykset kaikille markkinoiden toimijoille, erityisesti pk-yrityksille, jotka ovat tärkeitä toimijoita; myöntää kuitenkin myös, että standardien monimutkaisuus, osallistuminen standardien kehittelyprosessiin ja niiden hinta voivat olla esteitä pk-yrityksille; panee tyytyväisenä merkille ja kannustaa Euroopan standardointikomitean (CEN) ja Euroopan sähkötekniikan standardointikomitean (CENELEC) pk-yrityksiä koskevaan ohjelmaan sisällyttämiä toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on tukea pk-yrityksiä standardien käytössä;
17. kehottaa kansallisia ja eurooppalaisia standardointielimiä myöntämään pk-yrityksille standardierä ja selkeitä käyttöohjeita alennetuilla hinnoilla ja helpottamaan niiden saantia antamalla standardien tiivistelmiä Internetissä ilmaiseksi;
18. painottaa, että eurooppalaisten standardien on oltava vakaita ja yksinkertaisia ja niiden laatimisaikaa on lyhennettävä, ja kehottaa kansallisia ja eurooppalaisia standardointielimiä ja kauppajärjestöjä toimittamaan selkeitä standardien käyttöohjeita tekemällä standardeja kuvailevat tekstit vähemmän teknisiksi sekä parantamalla ja yksinkertaistamalla sähköisiä hakutoimintoja;
19. painottaa, että standardointimallien uusien ohjeiden laatimisessa on myös otettava huomioon, että tarvitaan sellaisia eurooppalaisia innovaatiohankkeita, jotka myötävaikuttavat ilmastonmuutokseen torjumiseen liittyviin maailmanlaajuisiin strategioihin sekä vastaavat energian saantiin, yhteiskuntaan ja ympäristöön liittyviin haasteisiin;
20. kehottaa komissiota kehittämään teknologian seuraamistoimia, jotta voidaan tunnistaa sellaiset tutkimus- ja kehittämistulokset, joille voisi olla hyötyä standardoinnista, sekä edistämään markkinoille saattamisen sekä tutkimuksen ja kehittämisen kannalta välttämättömän tiedon kulkua ja avoimuutta; ja kehottaa lisäksi komissiota edistämään Internetistä helposti saatavia ja selkeitä arviointivälineitä;
21. kehottaa uudistamaan valtuuttamismenettelyä ja sen aikataulua siten, että standardit voidaan laatia välittömästi, jotta eurooppalaisia innovaatioita voidaan markkinoida ja eurooppalaisen teollisuuden innovatiivisuutta edistää;

22. kiinnittää huomiota sähköautoista 6. toukokuuta 2010 annettuun Euroopan parlamentin päätöslauselmaan¹, jossa korostetaan tehokkaiden standardointiprosessien tarvetta eri aloilla, jotta nopeutettaisiin sähköautojen markkinoille tuloa kilpailukyvyn ja ympäristönsuojelun edistämiseksi;
23. pyytää komissiota painottamaan standardeja erityisesti tutkimuksen sekä kilpailukyvyn ja innovoinnin puiteohjelmissaan ja varsinkin edistämään järjestelmällistä varhaisvaiheen lähestymistapaa tutkimuksen, suunnittelun ja standardoinnin välillä;
24. kehottaa komissiota pohtimaan standardoinnin kannalta merkittäviä asioita koskevan osion mukaan ottamista komission rahoittamien tutkimus- ja kehittämishankkeiden arviointiin;
25. kehottaa komissiota varmistamaan, että standardointikysymykset otetaan esille Erasmus nuorille yrittäjille -ohjelmassa;
26. panee tyytyväisenä merkille komission valkoisen kirjan EU:n tieto- ja viestintätekniiikan standardoinnin nykyaikaistamisesta;
27. kehottaa komissiota sisällyttämään oikeudelliseen kehykseen mahdollisuuden viitata foorumien ja konsortioiden tuloksiin, mutta ainoastaan tieto- ja viestintätekniiikan alalla ja ainoastaan, mikäli tietyt standardoinnin peruseräperiaatteet täyttyvät;
28. kehottaa komissiota panemaan täytäntöön EU:n muun toiminnan tukemiseksi tietotekniikan alalla uudistetun ja laajennetun EU:n standardointipolitiikan, jonka pitäisi muun muassa taata yhteentoimivuus, oikeusvarmuus ja asiaankuuluvat suojatoimet, mukaan lukien vaatimustenmukaisuuden arviointilaitokset sekä akkreditointi sertifiointin alalla, ja pitämään yritysten lisärasitteet, käyttäjien riskit sekä tietotekniikan vapaan liikkuvuuden esteet mahdollisimman pieninä;
29. kehottaa komissiota käyttämään uutta toimintatapaa ja uutta lainsäädäntökehystä mallina uudistetulle tieto- ja viestintätekniiikan standardointipolitiikalle EU:n politiikan tukemiseksi;
30. kehottaa komissiota käyttämään tehokkaasti nykyisiä tietotekniikan standardointiin käytettäviä oikeusperustoja;
31. kehottaa komissiota tunnistamaan muita tietotekniikan aloja tai sovelluksia, joissa EU:n standardointia voitaisiin käyttää EU:n politiikan tukena, ja kehottaa tekemään niihin liittyviä asianmukaisia ehdotuksia;
32. kehottaa komissiota varmistamaan, että EU:n toiminnan tavoitteiden saavuttaminen ei ole vaarassa koordinoimattomien standardoimistojen, kilpailevien tai tarpeettomien standardien, liian monien sertifiointijärjestelmien, standardointiin ja todentamiseen liittyvän epäluotettavuuden tai muun syyn vuoksi;

¹ Kyseisenä päivänä hyväksytyt tekstit (P7_TA-PROV(2010)0150).

33. painottaa, että tieto- ja viestintätekniiikan alan standardointipolitiikka on ehdottomasti sopeutettava markkinoiden ja toimintatapojen muutoksiin, jotka johtavat tärkeisiin yhteentoimivuutta edellyttäviin EU:n tason toiminnan tavoitteisiin, esimerkiksi sähköiset terveyspalvelut, esteettömyys, turvallisuus, sähköinen liiketoiminta, sähköinen viranomaisasiointi ja liikenne, ja edistävät henkilötietojen suojaamiseen liittyvien kansainvälisten standardien luomista;
34. painottaa, että tieto- ja viestintätekniiikan alan sidosryhmillä voisi olla merkittävä asema komission neuvoa-antavana ryhmänä yhdenmukaistetun eurooppalaisen tieto- ja viestintätekniiikan alan standardointialustan kehittämisessä;
35. panee merkille, että yhä enemmän standardeja kehitetään teollisuuden foorumeilla ja konsortioissa, jotka ovat maailmanlaajuisesti vakiintuneita standardointirakenteita tieto- ja viestintätekniiikan alalla; katsoo, että eurooppalaista tieto- ja viestintätekniiikan infrastruktuuria ei voida toteuttaa, ellei teollisuuden foorumeilta ja konsortioista peräisin olevia standardeja hyödynnetä enemmän;
36. kehottaa komissiota ottamaan käyttöön välineen, jolla hyväksytään foorumeilla ja konsortioissa kehitetyt standardit, jolloin voitaisiin merkittävästi täyttää standardoinnin aukkoja ja edistää tieto- ja viestintätekniiikan alan standardoinnin kansainvälistä yhteistyötä;
37. kehottaa komissiota parantamaan koordinaatiota tieto- ja viestintätekniiikan alan foorumien ja konsortioiden sekä standardeja kehittävien virallisten elinten välillä, mikä voisi parantaa yhteentoimivuutta ja minimoida päällekkäisyyksien riskiä sekä ristiriitaa tieto- ja viestintätekniiikan alan eri standardien välillä;
38. kehottaa komissiota koordinoimaan standardisointitoimensa kansainvälisten kumppaneiden kanssa, esimerkiksi transatlanttisen vuoropuhelun kautta;
39. kehottaa komissiota ottamaan tämän huomioon ja harkitsemaan ja toteuttamaan tarvittavia toimenpiteitä vahvistaakseen eurooppalaisen standardoinnin vaikutusta maailmanlaajuisesti, jotta eurooppalaisten tuotteiden ja palvelujen kilpailukyky kansainvälisessä kaupassa parantuisi;
40. kehottaa komissiota hyväksymään ja esittämään viipymättä ehdotuksen nykyaikaisesta yhdenmukaisesta standardointipolitiikasta yhdenmukaisemmasta standardointijärjestelmästä annetussa tiedonannossa, mukaan lukien direktiivin 98/34/EY, tieto- ja viestintätekniiikan standardointia koskevan päätöksen 87/95/ETY ja eurooppalaisen standardoinnin rahoituksesta annetun päätöksen 1673/2006 tarkistaminen, komission vuoden 2010 työohjelman mukaisesti;
41. kehottaa komissiota yksinkertaistamaan menettelyjä mahdollisuuksien mukaan ja erityisesti toteuttamaan tulevat muutokset "pienyrietykset ensin" -periaatteen mukaisesti;
42. kehottaa komissiota esittämään toimintasuunnitelman, jonka tavoitteena on yhdenmukaisempi EU:n standardointijärjestelmä, tehokkaampi standardien laatiminen, standardoinnin parempi saatavuus erityisesti innovatiivisille ja nopeasti kasvaville

yrityksille, EU:n vahvempi asema standardien laatimisessa kansainvälisellä tasolla ja kestävämpi rahoitusjärjestelmä standardien kehittämiseksi;

43. kehottaa komissiota esittämään Euroopan parlamentille vuotuiset selonteot eurooppalaisesta standardoinnista – komission antamista standardointivaltuuksista – ja sen toteutumisen edistymisestä.

VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS

Hyväksytty (pvä)	13.7.2010
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 53 -: 0 0: 1
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Jean-Pierre Audy, Zigmantas Balčytis, Ivo Belet, Bendt Bendtsen, Jan Březina, Reinhard Bütikofer, Maria Da Graça Carvalho, Jorgo Chatzimarkakis, Giles Chichester, Pilar del Castillo Vera, Lena Ek, Ioan Enciu, Gaston Franco, Adam Gierek, Robert Goebbels, Fiona Hall, Jacky Hénin, Edit Herczog, Arturs Krišjānis Kariņš, Lena Kolarska-Bobińska, Béla Kovács, Philippe Lamberts, Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz, Marisa Matias, Angelika Niebler, Jaroslav Paška, Aldo Patriciello, Anni Podimata, Miloslav Ransdorf, Jens Rohde, Paul Rübig, Amalia Sartori, Francisco Sosa Wagner, Konrad Szymański, Britta Thomsen, Evžen Tošenovský, Ioannis A. Tsoukalas, Niki Tzavela, Marita Ulvskog, Alejo Vidal-Quadras, Henri Weber
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Francesco De Angelis, Vicky Ford, Françoise Grossetête, Andrzej Grzyb, Satu Hassi, Jolanta Emilia Hibner, Yannick Jadot, Vladko Todorov Panayotov, Mario Pirillo, Theodoros Skylakakis, Hannes Swoboda, Silvia-Adriana Țicău, Catherine Trautmann

VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS

Hyväksytty (pvä)	29.9.2010
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 36 -: 0 0: 1
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Pablo Arias Echeverría, Lara Comi, Anna Maria Corazza Bildt, António Fernando Correia De Campos, Jürgen Creutzmann, Christian Engström, Małgorzata Handzlik, Malcolm Harbour, Iliana Ivanova, Philippe Juvin, Alan Kelly, Eija-Riitta Korhola, Edvard Kožušník, Kurt Lechner, Toine Manders, Hans-Peter Mayer, Gianni Pittella, Mitro Repo, Robert Rochefort, Zuzana Roithová, Heide Rühle, Christel Schaldemose, Andreas Schwab, Laurence J.A.J. Stassen, Catherine Stihler, Róza Gräfin von Thun und Hohenstein, Kyriacos Triantaphyllides, Emilie Turunen
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Ashley Fox, Anna Hedh, Constance Le Grip, Morten Løkkegaard, Sylvana Rapti, Oreste Rossi, Olga Sehnalová, Wim van de Camp
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (187 art. 2 kohta)	Karin Kadenbach